

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง ปัญหาข้อกฎหมายกรณีคนต่างด้าวเข้ามาดำเนินกิจกรรม
ที่เกี่ยวข้องกับการค้าการลงทุนในประเทศไทย

กรมการจัดหางานได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ รง ๐๓๐๒/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๕ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนได้มีมติในคราวการประชุม ครั้งที่ ๒/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๕ มอบหมายให้ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนหรือกรมการจัดหางาน กรณีคนต่างด้าวเข้ามาดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการค้าการลงทุน ได้แก่ งานประชุม สัมมนา เยี่ยมชมธุรกิจ งานบรรยายพิเศษ และวิชาการ งานอบรมและสัมมนาทางด้านเทคนิค งานจัดซื้อสินค้า และงานประสานงาน การท่องเที่ยว ในราชอาณาจักรได้โดยไม่ต้องขอใบอนุญาตทำงานและแจ้งการทำงานอันจำเป็นและเร่งด่วนตามกฎหมายว่าด้วยการทำงานของคนต่างด้าว เพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหากฎระเบียบที่เป็น ปัญหาอุปสรรคต่อคนต่างด้าวเกี่ยวกับใบอนุญาตทำงานเพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักลงทุน ทั้งนี้ ตามผลการประชุมหารือระหว่างสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนกับหอการค้าต่างประเทศ ในประเทศไทย เมื่อวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

กรมการจัดหางานและสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนได้ประชุมหารือ กรณีดังกล่าวแล้ว เห็นว่า มติคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนไม่สอดคล้องกับหลักเกณฑ์เกี่ยวกับ งานอันจำเป็นและเร่งด่วนตามมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๑ และความเห็นทางกฎหมายของคณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงแรงงาน รวมถึง เจตนารมณ์ในการควบคุมการทำงานของคนต่างด้าวในประเทศไทยของพระราชบัญญัติการทำงาน ของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๑

กรมการจัดหางานพิจารณาแล้ว เห็นว่า เมื่อกรมการจัดหางานและสำนักงาน คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ซึ่งเป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบตามพระราชบัญญัติการทำงาน ของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้มีการปรึกษาหารือในเรื่องดังกล่าวแล้ว แต่ไม่ได้ข้อยุติในความเห็น ทางกฎหมาย ถือได้ว่าเป็นกรณีที่ส่วนราชการซึ่งมีหน้าที่ตามกฎหมายได้ปรึกษาหารือปัญหา ทางกฎหมายตามขั้นตอนของการบริหารราชการแผ่นดิน ตามข้อ ๔ ของระเบียบคณะกรรมการ กฤษฎีกา ว่าด้วยการรับปรึกษาให้ความเห็นทางกฎหมายของกรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๒ แล้ว ดังนั้น เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายเกิดความชัดเจน ถูกต้อง และเหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน ที่เปลี่ยนแปลงไป กรมการจัดหางานจึงขอหารือคณะกรรมการกฤษฎีกาเพื่อพิจารณาให้ความเห็น ทางกฎหมายในประเด็นดังนี้

๑. กรณีที่คนต่างด้าวที่เดินทางเข้ามาดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการค้าการลงทุน ได้แก่ งานประชุม สัมมนา เยี่ยมชมธุรกิจ งานบรรยายพิเศษและวิชาการ งานอบรมและสัมมนา ทางด้านเทคนิค งานจัดซื้อสินค้า และงานประสานงานการท่องเที่ยว นั้น เป็นการทำงานตามพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๑ หรือไม่ อย่างไร

๒. การที่คนต่างด้าวเดินทางเข้ามาดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการค้าการลงทุน ในงานตามข้อ ๑ ภายในระยะเวลาไม่เกิน ๑๕ วัน จะได้รับการยกเว้นการจ้างงานอันจำเป็น และเร่งด่วนได้หรือไม่ อย่างไร

๓. กรณีดังกล่าวถือเป็นการปฏิบัติหน้าที่หรือภารกิจเพื่อประโยชน์ในกิจการอื่นของคนต่างด้าวในราชอาณาจักรที่จะกำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกาตามมาตรา ๔ (๖) แห่งพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้หรือไม่ อย่างไร

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๙) ได้พิจารณาข้อหารือของกรมการจัดหางาน โดยมีผู้แทนกระทรวงแรงงาน (สำนักงานปลัดกระทรวงและกรมการจัดหางาน) และผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรม (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน) เป็นผู้ชี้แจงรายละเอียดข้อเท็จจริงแล้ว มีความเห็นในแต่ละประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง กรณีที่คนต่างด้าวที่เดินทางเข้ามาดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการค้าการลงทุน ได้แก่ งานประชุม สัมมนา เยี่ยมชมธุรกิจ งานบรรยายพิเศษและวิชาการ งานอบรมและสัมมนาทางด้านเทคนิค งานจัดซื้อสินค้า และงานประสานงานการท่องเที่ยว นั้น เป็นการทำงานตามพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๑ หรือไม่ อย่างไร

เมื่อพิจารณาบทนิยามคำว่า “ทำงาน” ตามมาตรา ๕^๑ แห่งพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่ให้ความหมายไว้ว่า “การทำงานโดยใช้กำลังกายหรือความรู้ด้วยประสงค์ค่าจ้างหรือประโยชน์อื่นใดหรือไม่ก็ตาม” ประกอบกับเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวแล้ว คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๙) เห็นว่า ด้วยเหตุที่พระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าวฯ นี้มีขึ้นด้วยวัตถุประสงค์หลักเพื่อคุ้มครองการทำงาน

^๑ มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัตินี้

“คนต่างด้าว” หมายความว่า บุคคลธรรมดาซึ่งไม่มีสัญชาติไทย

“ทำงาน” หมายความว่า การทำงานโดยใช้กำลังกายหรือความรู้ด้วยประสงค์ค่าจ้างหรือประโยชน์อื่นใดหรือไม่ก็ตาม

“ใบอนุญาต” หมายความว่า ใบอนุญาตทำงาน

“ผู้รับใบอนุญาต” หมายความว่า คนต่างด้าวซึ่งได้รับใบอนุญาต

ฯลฯ

ฯลฯ

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“นายทะเบียน” หมายความว่า อธิบดี และพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งตามข้อเสนอแนะของอธิบดีเพื่อออกใบอนุญาตและปฏิบัติการอื่นตามพระราชบัญญัตินี้

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมการจัดหางาน

ฯลฯ

ฯลฯ

ของคนไทย ดังเห็นได้จากบทบัญญัติในมาตรา ๗^๒ แห่งพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่กำหนดให้การกำหนดงานที่คนต่างด้าวอาจทำได้จะต้องคำนึงถึงความมั่นคงของชาติ โอกาสในการประกอบอาชีพของคนไทยและความต้องการแรงงานต่างด้าวที่จำเป็นต่อการพัฒนาประเทศ ดังนั้น กฎหมายจึงได้กำหนดหลักเกณฑ์และขอบเขตการทำงานของคนต่างด้าวที่เข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อการรับจ้างทำงานหรือมาประกอบอาชีพที่มีผลกระทบต่อตลาดแรงงานในประเทศให้ลดน้อยลง ซึ่งจะมีผลเป็นการแย่งงานคนไทย

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๙) จึงเห็นว่า กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการค้า การลงทุน ได้แก่ งานประชุม สัมมนา เยี่ยมชมธุรกิจ งานบรรยายพิเศษและวิชาการ งานอบรม และสัมมนาทางด้านเทคนิค งานจัดซื้อสินค้า และงานประสานงานการท่องเที่ยว นั้น จะเป็นการ “ทำงาน” ตามพระราชบัญญัตินี้หรือไม่ ต้องพิจารณาโดยอาศัยข้อเท็จจริงประกอบการพิจารณา เป็นรายกรณีว่า งานหรือกิจกรรมที่คนต่างด้าวเข้ามาเพื่อทำนั้น มีลักษณะเป็นการกระทำเพื่อให้เกิดงานนั้นขึ้นโดยใช้กำลังกายหรือความรู้หรือไม่ และต้องมีผลกระทบต่อตลาดแรงงานในประเทศให้ลดน้อยลง เช่น กรณีงานประชุมหรือสัมมนาหนึ่ง ๆ จะประกอบไปด้วยงานหลายส่วน หากเป็นกรณีที่คนต่างด้าวเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อดำเนินกิจกรรมในฐานะลูกจ้างหรือผู้รับจ้างของผู้จัดงานประชุมหรือสัมมนาเพื่อให้เกิดงานประชุมหรือสัมมนา การดำเนินกิจกรรมของคนต่างด้าวนั้น ย่อมเป็นการทำงานตามพระราชบัญญัตินี้ที่ต้องมาขอรับใบอนุญาต แต่หากคนต่างด้าวที่เข้ามาในราชอาณาจักรเป็นเพียงผู้เข้าร่วมงานประชุมหรือสัมมนาโดยมิได้มีส่วนในการจัดให้เกิดงานประชุมหรือสัมมนานั้น ก็ย่อมมิใช่คนต่างด้าวที่ดำเนินกิจกรรมที่เป็นการทำงานตามพระราชบัญญัตินี้ กรณีจึงต้องแยกพิจารณาระหว่างกิจกรรมของผู้จัดงานกับผู้เข้าร่วมงาน นอกจากนี้ กิจกรรมที่หรือมาในบางลักษณะเป็นผลสืบเนื่องมาจากการส่งเสริมการลงทุน ซึ่งนอกจากจะไม่มีผลกระทบต่อตลาดแรงงานในประเทศลดน้อยลงแล้ว ยังมีผลเป็นการสร้างงานในประเทศด้วย

อนึ่ง แม้ปัจจุบันมาตรา ๔ (๔)^๓ แห่งพระราชกฤษฎีกากำหนดให้คนต่างด้าว ซึ่งปฏิบัติหน้าที่หรือภารกิจบางประการในราชอาณาจักร ไม่ต้องอยู่ภายใต้บังคับแห่งพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๒๑ พ.ศ. ๒๕๒๒^๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกา

^๒ มาตรา ๗ งานใดที่คนต่างด้าวอาจทำได้ในท้องที่ใด เมื่อใด ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง โดยคำนึงถึงความมั่นคงของชาติ โอกาสในการประกอบอาชีพของคนไทยและความต้องการแรงงานต่างด้าวที่จำเป็นต่อการพัฒนาประเทศ ทั้งนี้ จะกำหนดให้แตกต่างกันระหว่างคนต่างด้าวทั่วไปกับคนต่างด้าวตามมาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๔ ก็ได้

ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับกับการทำงานของคนต่างด้าวตามมาตรา ๑๒

^๓ มาตรา ๔ คนต่างด้าวซึ่งปฏิบัติหน้าที่หรือภารกิจในราชอาณาจักรในลักษณะดังต่อไปนี้ ไม่ต้องอยู่ภายใต้บังคับแห่งพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๒๑ ทั้งนี้ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่หรือภารกิจที่ผู้นั้นได้รับอนุญาตให้เข้ามาในราชอาณาจักร คือ

๑) ๑)

๑) ๑)

(๔) เพื่อดำเนินการเกี่ยวกับการจัดประชุม การจัดสัมมนาหรือการจัดนิทรรศการ หรือเพื่อแสดงความเห็นหรือสาธิตในการประชุม สัมมนา หรือนิทรรศการ ทั้งนี้ เฉพาะในกรณีที่ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจเป็นผู้ร่วมจัดหรือได้รับทราบ และมีกำหนดเวลาไม่เกินสามสิบวัน

๑) ๑)

๑) ๑)

^๔ พระราชกฤษฎีกานี้ ออกตามความในมาตรา ๔ (๖) แห่งพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๒๑ ซึ่งยังคงมีผลใช้บังคับอยู่โดยผลของบทเฉพาะกาลตามมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๑

(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๘ กำหนดให้คนต่างด้าวซึ่งปฏิบัติหน้าที่หรือภารกิจในราชอาณาจักร เพื่อดำเนินการเกี่ยวกับการจัดประชุม การจัดสัมมนาหรือการจัดนิทรรศการ หรือเพื่อแสดงความเห็น หรือสาธิตในการประชุม สัมมนา หรือนิทรรศการ ที่ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจเป็นผู้ร่วมจัดหรือ ได้รับทราบ และมีกำหนดเวลาไม่เกินสามสิบวัน ไม่ต้องอยู่ภายใต้บังคับแห่งพระราชบัญญัติ การทำงานของคนต่างด้าวฯ แต่ก็จะเป็นการกำหนดเฉพาะกิจกรรมในส่วนที่เป็นการจัดประชุม การจัดสัมมนาหรือการจัดนิทรรศการ หรือเพื่อแสดงความเห็นหรือสาธิตในการประชุม สัมมนา หรือนิทรรศการ ที่เป็นการทำงานตามพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าวฯ กฎหมายจึงกำหนด ยกเว้นให้ไม่ต้องอยู่ภายใต้บังคับพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าวฯ

สำหรับกรณีที่มีการกำหนดกิจกรรมตามปัญหาข้อหาหรือไว้เป็นงานอันจำเป็น และเร่งด่วนที่ต้องแจ้งตามระเบียบกรมการจัดหางาน ว่าด้วยการรับแจ้งงานอันจำเป็นและเร่งด่วน พ.ศ. ๒๕๔๖^๕ ข้อ ๔^๖ (ก) (๑) งานประชุม หรือ สัมมนา หรือเยี่ยมชมธุรกิจ และ (๓) งานบรรยายพิเศษ และวิชาการ (ข) (๗) งานอบรมและสัมมนาทางด้านเทคนิค และ (จ) (๑) งานจัดซื้อสินค้า

(ต่อจากเชิงอรรถที่ ๔)

พระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๒๑

มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่การปฏิบัติหน้าที่ในราชอาณาจักรของคนต่างด้าว เฉพาะในฐานะดังต่อไปนี้

ฯลฯ

ฯลฯ

(๖) บุคคลซึ่งปฏิบัติหน้าที่หรือภารกิจเพื่อประโยชน์ในทางการศึกษา วัฒนธรรม ศิลป การกีฬา หรือกิจการอื่น ทั้งนี้ ตามที่จะได้กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

ฯลฯ

ฯลฯ

พระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๖๐ บรรดาพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ประกาศ มติคณะรัฐมนตรี หรือคำสั่ง ของรัฐมนตรีหรืออธิบดี ซึ่งได้ออกหรือสั่งโดยอาศัยอำนาจตามความในพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๒๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๔ และยังมีผล ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ใช้บังคับต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติ แห่งพระราชบัญญัตินี้ และให้ถือเสมือนเป็นพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ประกาศ มติคณะรัฐมนตรี หรือคำสั่ง ของรัฐมนตรีหรืออธิบดีที่ออกตามความในพระราชบัญญัตินี้

^๕ ปรากฏความในคำปรารภว่า “เพื่อให้การรับแจ้งงานอันจำเป็นและเร่งด่วนของคนต่างด้าว ตามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๒๑ เป็นไปด้วยความเหมาะสม สะดวก และรวดเร็ว”

^๖ ข้อ ๔ งานอันจำเป็นและเร่งด่วนดังต่อไปนี้ คนต่างด้าวที่เข้ามาในราชอาณาจักร เป็นการชั่วคราวเพื่อทำงานอันจำเป็นและเร่งด่วน ซึ่งมีระยะเวลาการทำงานไม่เกินสิบห้าวัน ให้คนต่างด้าวแจ้งต่ออธิบดี หรือเจ้าพนักงานซึ่งอธิบดีมอบหมายตามแบบหนังสือแจ้งการเข้ามาทำงานอันจำเป็นและเร่งด่วนตามมาตรา ๗ (แบบ ตท. ๑๑) ท้ายระเบียบนี้

(ก) งานบริหารงานและวิชาการ

(๑) งานประชุม หรือ สัมมนา หรือเยี่ยมชมธุรกิจ

ฯลฯ

ฯลฯ

(๓) งานบรรยายพิเศษ และวิชาการ

ฯลฯ

ฯลฯ

(มีต่อหน้าถัดไป)

และ (๒) งานประสานงานการท่องเที่ยว เพื่อให้คนต่างด้าวซึ่งเข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราว ตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองเพื่อทำงานอันจำเป็นและเร่งด่วนที่มีระยะเวลาทำงานไม่เกินสิบห้าวัน ไม่ต้องขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๙^๗ แต่คนต่างด้าวจะทำงานนั้นได้เมื่อได้มีหนังสือแจ้งให้นายทะเบียนทราบด้วย คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๙) เห็นว่า หากกรมการจัดหางานพิจารณา แยกงานในแต่ละกิจกรรมที่ชัดเจนแล้ว ก็สมควรปรับปรุงระเบียบดังกล่าวต่อไป

อย่างไรก็ตาม ในประเด็นปัญหาข้อหาเรื่องนี้ คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๙) มีข้อสังเกตว่า การกำหนดบทนิยามคำว่า “ทำงาน” ตามพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าวฯ นี้ สมควรได้รับการพิจารณาให้มีการแก้ไขปรับปรุงเพื่อความชัดเจนยิ่งขึ้น โดยพิจารณาจากการบังคับใช้กฎหมายที่ผ่านมา ทั้งนี้ เพื่อมิให้เกิดปัญหาการตีความต่อไป

ประเด็นที่สอง การที่คนต่างด้าวเดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการค้าการลงทุนในงานตามประเด็นที่หนึ่ง ภายในระยะเวลาไม่เกิน ๑๕ วัน จะได้รับการยกเว้นการจ้างงานอันจำเป็นและเร่งด่วนได้หรือไม่ อย่างไร

เมื่อพิจารณาในประเด็นที่หนึ่งแล้วว่า คนต่างด้าวที่เดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการค้าการลงทุน จะเป็นการทำงานตามพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๑ หรือไม่ ต้องพิจารณาจากข้อเท็จจริงเป็นรายกรณีไป สำหรับประเด็นนี้ จึงต้องพิจารณาก่อนว่ากิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการค้าการลงทุนเป็นการทำงานตามพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าวฯ หรือไม่ เพราะหากกิจกรรมดังกล่าวเป็นการทำงานตามพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าวฯ และเป็นกิจกรรมที่ไม่ได้รับยกเว้นตามพระราชกฤษฎีกากำหนดให้คนต่างด้าวซึ่งปฏิบัติหน้าที่หรือภารกิจบางประการในราชอาณาจักร ไม่ต้องอยู่ภายใต้บังคับ

(ต่อจากเชิงอรรถที่ ๖)

(ข) งานด้านเทคนิค	ฯลฯ	ฯลฯ
(๗) งานอบรมและสัมมนาทางด้านเทคนิค	ฯลฯ	ฯลฯ
(ค) งานจัดหางานต่างประเทศ	ฯลฯ	ฯลฯ
(ง) งานให้บริการทางกฎหมายหรืองานอรรถคดี	ฯลฯ	ฯลฯ
(จ) งานเบ็ดเตล็ด		
(๑) งานจัดซื้อสินค้า		
(๒) งานประสานงานการท่องเที่ยว	ฯลฯ	ฯลฯ
(ฉ) งานอื่นที่อธิบดีหรือเจ้าพนักงานซึ่งอธิบดีมอบหมายเห็นสมควร		

^๗ มาตรา ๙ ห้ามมิให้คนต่างด้าวทำงานใดนอกจากงานตามมาตรา ๗ และได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน เว้นแต่คนต่างด้าวซึ่งเข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองเพื่อทำงานอันจำเป็นและเร่งด่วนที่มีระยะเวลาทำงานไม่เกินสิบห้าวัน แต่คนต่างด้าวจะทำงานนั้นได้เมื่อได้มีหนังสือแจ้งให้นายทะเบียนทราบ

(มีต่อหน้าถัดไป)

แห่งพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าวฯ แล้ว คนต่างด้าวที่เดินทางเข้ามาในราชอาณาจักร เพื่อดำเนินกิจกรรมดังกล่าว ย่อมต้องอยู่ภายใต้บังคับแห่งพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าวฯ ซึ่งหากมิใช่กรณีที่ได้รับอนุญาตให้ทำงานในราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน หรือกฎหมายอื่นตามมาตรา ๑๒^๕ แล้ว กิจกรรมดังกล่าวจะต้องอยู่ภายใต้บังคับมาตรา ๙^๔ แห่งพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าวฯ ที่บัญญัติห้ามมิให้คนต่างด้าวทำงานใดนอกจากงาน ตามที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๗^๖ และจะทำงานได้ต่อเมื่อได้รับใบอนุญาต จากนายทะเบียน เว้นแต่คนต่างด้าวซึ่งเข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวตามกฎหมายว่าด้วย คนเข้าเมืองเพื่อทำงานอันจำเป็นและเร่งด่วนที่มีระยะเวลาทำงานไม่เกินสิบห้าวัน แต่คนต่างด้าว จะทำงานนั้นได้เมื่อได้มีหนังสือแจ้งให้นายทะเบียนทราบตามแบบและวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงแล้ว ซึ่งเมื่อพิจารณาพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าวฯ แล้ว ไม่ปรากฏว่ามีบทบัญญัติใด ที่กำหนดให้สามารถยกเว้นการแจ้งงานอันจำเป็นและเร่งด่วนได้ ดังนั้น คนต่างด้าวที่เดินทางเข้ามา ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองเพื่อดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับ การค้าการลงทุนที่ต้องอยู่ภายใต้บังคับมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าวฯ และเป็นงานอันจำเป็นและเร่งด่วน ที่มีระยะเวลาทำงานไม่เกิน ๑๕ วัน จึงมีหน้าที่ต้องแจ้งการทำงาน อันจำเป็นและเร่งด่วนให้นายทะเบียนทราบ โดยไม่อาจได้รับยกเว้นได้

ประเด็นที่สาม กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการค้าการลงทุนตามประเด็นที่หนึ่ง ถือเป็นการปฏิบัติหน้าที่หรือภารกิจเพื่อประโยชน์ในกิจการอื่นของคนต่างด้าวในราชอาณาจักร ที่จะกำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกาที่ออกตามมาตรา ๔ (๖) แห่งพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้หรือไม่ อย่างไร

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๙) เห็นว่า เมื่อได้ให้กรอบการพิจารณาในประเด็น ที่หนึ่งและประเด็นที่สองไว้แล้ว รายละเอียดของแต่ละกิจกรรมหรือกิจกรรมย่อยที่เกี่ยวข้องกับ การค้าการลงทุนตามประเด็นที่หนึ่งจะเข้าลักษณะกิจการอื่นที่จะกำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกา

(ต่อจากเชิงอรรถที่ ๗)

ในการออกใบอนุญาต นายทะเบียนจะกำหนดเงื่อนไขให้คนต่างด้าวต้องปฏิบัติตามก็ได้
ใบอนุญาต การขอรับใบอนุญาต การออกใบอนุญาต และการแจ้งตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไป
ตามแบบและวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

ฯลฯ

ฯลฯ

^๕ มาตรา ๑๒ ในการอนุญาตให้คนต่างด้าวเข้ามาทำงานในราชอาณาจักรตามกฎหมาย ว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุนหรือกฎหมายอื่น ให้ผู้อนุญาตตามกฎหมายดังกล่าวมีหนังสือแจ้งการอนุญาตนั้น ต่อนายทะเบียนพร้อมด้วยรายละเอียดที่อธิบดีกำหนดโดยเร็ว

เมื่อได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่งให้นายทะเบียนออกใบอนุญาตให้คนต่างด้าวนั้นภายในเจ็ดวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้ง

ในระหว่างรอรับใบอนุญาตตามวรรคสอง ให้คนต่างด้าวนั้นทำงานไปพลางก่อนได้โดยได้รับ ยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามมาตรา ๒๔ จนถึงวันที่นายทะเบียนแจ้งให้มารับใบอนุญาต

^๔ โปรดดูเชิงอรรถที่ ๗, ข้างต้น

^๖ โปรดดูเชิงอรรถที่ ๒, ข้างต้น

ที่ออกตามมาตรา ๔ (๖)^{๑๑} แห่งพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้หรือไม่ นั้น สมควรที่กรมการจัดหางานจะเสนอรายละเอียดของกิจกรรมหรือกิจกรรมย่อยต่อคณะกรรมการพิจารณาการทำงานของคนต่างด้าว ตามมาตรา ๔๒^{๑๒} เพื่อพิจารณาต่อไป

(นายอัชพร จารุจินดา)
เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖

^{๑๑} มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับกับการปฏิบัติหน้าที่ในราชอาณาจักรของคนต่างด้าว เฉพาะในฐานะ ดังต่อไปนี้

ฯลฯ

ฯลฯ

(๖) บุคคลซึ่งปฏิบัติหน้าที่หรือภารกิจเพื่อประโยชน์ในทางการศึกษา วัฒนธรรม ศิลปะ การกีฬา หรือกิจการอื่น ทั้งนี้ ตามที่จะได้กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

ฯลฯ

ฯลฯ

^{๑๒} มาตรา ๔๒ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอนโยบายการทำงานของคนต่างด้าวต่อคณะรัฐมนตรี

(๒) เสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีในการออกพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) ติดตาม ดูแล และประสานการทำงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการทำงานของคนต่างด้าวตามนโยบายการทำงานของคนต่างด้าวที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

(๔) กำกับการดำเนินงานของกรมการจัดหางานในการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เป็นไปตามนโยบายการทำงานของคนต่างด้าวที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

(๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่คณะรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีมอบหมาย